הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר משפטים

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות טוען ונטען

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות טוען ונטען

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-טוען-ונטען/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ז 4
פרק ד 4
הלכה א 4
פרק ה 4
הלכה ב 4
הלכה ו 4
פרק יד 4
הלכה יד 4
פרק טו 5
הלכה ב 5

פרק א

הלכה ז

אין משביעין כו'. כתב ה"ה ז"ל דודאי כל זמן שהוא עצמו אינו טוען יודע אני אינה טענת ברי ע"פ אחר. נ"ב עיין בפ"ב מהל' נערה הל' י"ג ומ"ש הבכ"מ שם:

פרק ד

הלכה א

ק' **דינרין מסרתי לך לא מסרת לי אלא צרור של דינרין**. נ"ב נראה דהתובע טוען ק' דינרין מסרתי לך בחשבון וזה משיב לא מסרת לי אלא צרור ולא מנית אותן בפני אבל אם טוען כיס מסרתי לך והיה בו ק' דינרים וזה משיב איני יודע כמה היה בו אם ק' אם חמשים הרי זה טוען דבר שבמנין שכך אמר והיה בו מאה דינרים וזה שהשיב איני יודע כמה דינרים היו הרי מודה בדבר שבמנין לפחות בב' דינרים והרי הודה לו מקצת ממה שטען מה שאין כן באומר לא מסרת לי אלא צרור שלא הודה לו כלל במה שטען שזה טוען מאה זהובים וזה אומר לא מסרת לי זהובים אלא צרור וכ"נ מדבריו בהל' שאלה:

פרק ה

הלכה ב

כתב ה"ה וכן החופר בשדה חבירו ומפרש רבינו וכו' ואע"פ שתביעתו היא דמים כיון שהיא מחמת קרקע. נ"ב ואף על פי שתביעתו דמים מיהו כיון דאין זה חייב לשלם לו דמים אלא לבנות מה שסתר למלאות החפירה חשיב תביעת קרקע. ועיין בפרק ט' מהלכות גזילה ע"כ:

הלכה ו

שטר כו'. כתב ה"ה ג"כ ישבע שאינה ברשותו מדין גלגול. נ"ב שם נראה דעיקר השבועה היא שאינה ברשותו:

פרק יד

הלכה יד

הרי כו'. כתב ל"מ עוד כתב ה"ה וי"מ צריך הוא שני חזקיה כו' אך ק' מגו דאי בעי אמר לא היה שלו. נ"ב לא מהני האי מגו דלא היתה שלו כמו שכתב הרא"ש וכ"כ מהרש"א דף ק"י ע"ג:

פרק טו

הלכה ב

העיד הא'. כתב הל"מ וכו' ועד אחד בהכחשה וכו' וכיון דאין כאן עדות וכו'. נ"ב ול"נ דאף אם נאמין העדים אינו יכול להוציא הפירות מכח העדים שמעידים דאכלה ג' שנים דאם כן הרי יש לו שני חזקה: